

Miserend

Klotildliget:

február 15. vasárnap
 ünnepi szentmise 9 óra
 családok miséje 11 óra
 egyetemi mise 20 óra
Lev 13,1-2.45-46;
1Kor 10,31 - 11,1;
Mk 1,40-45

február 17. kedd 18 óra

február 18. Hamvazószerda 18 óra

február 21. szombat 18 óra

február 22. vasárnap
 ünnepi szentmise 9 óra
 családok miséje 11 óra
 egyetemi mise 20 óra
Ter 9,8-15; 1Pét 3,18-22;
Mk 1,12-15

Pilisjászfalu:

február 22. vasárnap 17 óra

Piliscsaba:

február 15. vasárnap
 regnumi mise 8:30
 ünnepi szentmise 11 óra
február 16. hétfő 17 óra
február 18. Hamvazószerda 17 óra
február 20. péntek 17 óra
február 21. szombat 17 óra
február 22. vasárnap
 ünnepi szentmise 11 óra

A héten **Hamvazószerdával** elkezdődik a Szent Negyven-nap ideje. 17 órakor Csabán, 18 órakor Ligeten mutatunk be szentmisét.

A Hamvazószerda szigorú böjti nap, melyet hústilalommal, 18-60 éves korig pedig három étkezéssel és egyszerű jóllakással tartunk meg. Csütörtökön a szentmise kivételesen elmarad.

Február 20-án a csabai templomban 16:30-kor, Klotildligeten 17:30-kor kezdődik a keresztúti ima.

Február 21-én, szombaton, az esti szentmisét követő 20 percben zsolozsma-imádságra várjuk testvéreinket.

Jövő vasárnap a perselygyűjtés a katolikus iskolák ügyét segíti.

Templomunkban ministráló testvéreinket – legyenek gyermekek, fiatalok vagy felnőttek, s ministráljanak akár melyik szentmisén – szeretettel várja plébánosunk **február 22-én** délután 15 órára, megbeszélésre a sekrestyébe. Kérjük az alsó tagozatosokat valamilyen szülő is kísérelje el!

Heti imaszándék

Imádkozzunk egyházközségünk beteg és szenvedő tagjaiért, hogy megtapasztalják Jézus irgalmas szeretetét.

Ferenc pápa nagyböjti üzenete

Kedves Testvéreim!

A nagyböjt a megújulás ideje az egyház, a közösségek és minden egyes hívő számára. Legfőképpen azonban a kegyelem ideje (vö. 2Kor 6,2). Isten nem kér tőlünk semmi olyat, amit előtte már meg ne adott volna nekünk: „Azért szeretjük (az Istent), mert ő előbb szeretett minket” [1Jn 4,19]. Nem közömbös velünk szemben. Mindannyiunk életét szívén viseli, név szerint ismer minket, gondoskodik rólunk és keres minket, akkor is ha elhagyjuk Őt. Mindannyiunk élete külön-külön érdekli Őt. Szeretete az, amely megakadályozza, hogy közömbös legyen az iránt, ami történik velünk. Csakhogy előfordul, hogy amikor jól vagyunk, jól érezzük magunkat, bizonytalanságunk elfelejtkezőnk másokról (amit az Atyaisten soha sem tesz), nem érdekelnek a problémáink, szenvedéseink, az igazságtalanságok, amiket elszenvédnek..., ilyenkor szívünk közömbössé válik: amíg én viszonylag jól vagyok és jól érzem magam, elfelejtkezem azokról, akik nincsenek jól. Ez az önző, közömbös magatartás mára

világmeleteket öltött olyannyira, hogy a közömbösség globalizációjáról beszélhetünk. Olyan visszás helyzetről van szó, amivel keresztényként szembe kell néznünk.

Amikor Isten népe megtér az ő szeretetéhez, megtalálja a választ azokra a kérdésekre, melyeket a történelem folytonosan elé állít. Az egyik legsürgetőbb kihívás, amiről szeretnék beszélni ebben az üzenetben, az a közömbösség globalizációja.

A felebarát és Isten iránti közömbösség valós kísértés nekünk, keresztényeknek is. Minden nagyböjtben szükségünk van arra, hogy újra meghalljuk a próféták kiáltását, akik felemelik hangjukat és felráznak minket.

Isten nem közömbös a világ iránt, hanem annyira szereti, hogy Fiát adja oda minden ember üdvösségéért. Isten Fiának megtestesülésében, földi életében, halálában és feltámadásában végérvényesen megnyílik a kapu Isten és az ember között, az ég és a föld között. Az egyház pedig olyan, mint egy kéz, mely nyitva tartja ezt a kaput az ige hirdetése, a szentségek kiszolgálásáért.

„Szívügy” a Klotildligeti „Jézus Szíve” Plébánia értesítője
 Megjelenik: minden vasárnap
 2081 Piliscsaba-Klotildliget, Klotild tér 1.

Plébános: Száraz László
 ☎ (30) 748-4427
 szarazlaszlor@gmail.com

tatása által, a hitről való tanúságtételen keresztül, amely a szeretetben válik hatékonyrá (vö. Gal 5,6). A világ mégis az önmagába zárkózás és afelé hajlik, hogy becsukja azt a kaput, amelyen keresztül Isten belép a világba és a világ Istenbe. Így a kéznek, vagyis az egyháznak sosem kell meglepődnie, ha elutasítják, elnyomják és megsebzik. Isten népének tehát meg kell újulnia, hogy ne váljon közömbössé és ne zárkózzon önmagába. Három szentírási szakaszt szeretnék elmélkedésül ajánlani ehhez a megújuláshoz.

1. „*Ha szenved az egyik tag, valamennyi együtt szenved vele*” [1 Kor 12,26] – *az egyház*

Isten szeretetét, amely megtöri a közömbösségnek ezt a halálos magába zárkózását, az egyház kínálja fel tanításával és legfőképpen tanúságtételével. Azonban csak arról lehet tanúságot tenni, amit előtte megtapasztaltunk. A keresztyén az az ember, aki megengedi Istennek, hogy betöltse őt jóságával és irgalmával, hogy magára öltve Krisztust hozzá hasonlóan Isten és az emberek szolgáljává legyen. Jól emlékeztet erre a nagycsütörtöki liturgiában a lábmosás szertartása. Péter nem akarta, hogy Jézus megmossa a lábát, de aztán megértette, hogy Jézus nem pusztán példa akar lenni arra, hogyan mossuk meg egymás lábát. Ezt a szolgálatot csak az tudja megtenni, aki előtte hagyta, hogy Krisztus megmossa a lábát. Csak az lehet „közösségben vele” [Jn 13,8] és ezáltal tudja szolgálni az embert.

A nagybójt megfelelő idő arra, hogy hagyjuk, hogy Krisztus szolgáljon

minket, és így olyanokká váljunk, mint Ő. Ez akkor valósul meg, amikor hallgatjuk Isten igéjét, és amikor a szentségekben részesülünk, különösen az Eucharishtiában. Ebben azzá válunk, amit magunkhoz veszünk: Krisztus testévé. Ebben a testben a közömbösség, amely úgy tűnik, oly gyakran hatalmába keríti szívünket, nem talál helyet. Mert aki Krisztusé, az egyetlen testhez tartozik, és Benne az emberek nem közömbösek egymás iránt. „Ha szenved az egyik tag, valamennyi együtt szenved vele, s ha tiszteletben van része az egyik tagnak, mindegyik örül vele” [1 Kor 12,26].

Az egyház *communio sanctorum* (szentek közössége), mert a szentek is részét képezik, és azért is, mert szent dolgok közössége: benne van Isten szeretete, melyet Krisztusban és minden ajándékában kinyilatkoztatott számunkra. Ezek között van mindazoknak a válasz is, akik hagyják, hogy eljusson hozzájuk ez a szeretet. A szentek e közösségében és a szent dolgokban való részesedésben senki sem birtokol csak saját magának, hanem amije van, az mindenkié. És mivel Istenben kapcsolatban vagyunk egymással, a tőlünk távol lévőkért is tehetünk valamit, azokért, akikhez csupán saját erőnkől soha sem tudnánk eljutni, mert velük és értük imádkozunk Istenhez azért, hogy mindannyian megnyíljunk üdvözítő művének.

2. „*Hol van a testvéred?*” [Ter 4,9] – *a plébániák és a közösségek*

Az egyetemes egyházzal mondottakat meg kell valósítanunk a plébániák és közösségek életében. Meg tudjuk-e

tapasztalni az egyháznak ezeken a színterein, hogy egyetlen testhez tartozunk? Ahhoz a testhez, amely együtt kapja meg és osztja meg, amit Isten ajándékozni akar? Ahhoz a testhez, amely ismeri a leggyengébb, legszegényebb, legkisebb tagjait és gondjukat viseli? Vagy belemenekülünk egy egyetemes szeretetbe, mely elkötelezetten munkálkodik a világ távoli részén, de elfelejtkezik a saját zárt ajtaja előtt ülő Lázárról? (vö. Lk 16,19–31)

Ahhoz, hogy megkapjuk és teljességében gyümölcsöztesük mindazt, amit Isten ad, két irányban kell túllépünk a látható egyház határain.

Először is, az imádságban egyesülünk a megdicsőült egyházzal. Amikor a zarándok egyház imádkozik, akkor létrejön a kölcsönös szolgálat és jó közössége, amely elér egészen Isten színe elé. A szentekkel, akik Istenben találták meg teljességüket, részét képezzük annak a közösségnek, amelyben a szeretet legyőzi a közömbösséget.

A megdicsőült egyház nem azért győzedelmes, mert hátat fordított a világban lévő szenvedéseknek és önmagában örvend. Sokkal inkább azért, mert a szentek már szemlélhetik azt és örvendhetnek annak, hogy Jézus halála és feltámadása révén végérvényesen legyőzték a közömbösséget, a keményszívűséget és a gyűlöletet. Amíg a szeretetnek e győzelme nem járja át az egész világot, a szentek mellettünk, földi zarándokok mellett maradnak. Lisieux-i Szent Teréz egyházdoktor meggyőződve írta, hogy a Mennyben a keresztre feszített (Jézus) szeretetének győzelme miatt nem teljes az öröm addig, amíg akár csak egyetlen ember is szenved és gyötrődik a földön: „Nagyon bízom benne, hogy a mennyországban nem leszek majd tétlen, mert az a vágyam, hogy tovább dolgozzak az Egyházért és a lelkekért” (vö. 254. levél, 1897. július 14.).

Az üzenet befejező része a következő számban lesz olvasható

Az elmúlt évre vonatkozó adóbevallás során, az első 1% följánlását változtatlanul kéri a Magyar Katolikus Egyház, melynek technikai száma 0011. A plakát a faliújságon megtekinthető. Kérjük testvéreinket, hogy a második 1% följánlását keresztyén értékeket szolgáló alapítványok vagy intézmények javára tegyék meg.

A bérálás szentségének kiszolgáltatása a piliscsabai plébániákon legközelebb ez év október 25-én lesz. A Püspöki konferencia eligazítása alapján, a jelen tanévben nyolcadik osztályos általános iskolások, és a náluk idősebb-

ek bérálkozhatnak, akik elsőáldozásuk óta legalább két év rendszeres hitoktatásban részesültek. Szeretettel hívjuk a bérálás szentségének fölvételére minden fiatal és felnőtt testvérünket is, akik már voltak elsőáldozók. A bérálásra történő fölkészülési alkalmakat terveink szerint korosztályoknak megfelelő csoportokban, a március és október hónapok hétvégéin tartjuk. Jelentkezni személyesen, telefonon, vagy e-mailben a plébánosnál lehet. A jelentkezéseket március 1-je, vasárnapig kérjük megtenni. Jelentkezési lap és tájékoztató a bejáratnál található.